

فصلنامه مدیریت دانش در ورزش دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج / سال دوم / دوره ۲ شماره ۱ صص ۱-۱۰ / بهار ۱۴۰۱

بررسی تطبیقی عملکرد کاروان ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در مسابقات ورزشی نظامیان جهان (سیزم) با سایر کشورها

فرهاد فتحی^{۱*}، علی قبادی^۲، محمد سیوان نوری^۳

۱- دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

۲- استادیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران ۳- استادیار گروه مدیریت

ورزشی، واحد مریوان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد، مریوان، ایران

* farhad.fathi47@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۱۲ * تاریخ پذیرش ۱۴۰۰/۰۷/۰۹

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی عملکرد کاروان ورزشی ایران در مسابقات ورزشی نظامیان جهان (سیزم) در مقایسه با رقبای برتر جهانی می باشد. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و از نوع گذشته‌نگر می باشد. پژوهشگران سعی کرده‌اند بدون پیش‌داوری به توصیف وضعیت ایران در بازی‌های سیزم بپردازند و با استفاده از اسناد و مدارک موجود، رتبه‌بندی و مدال‌های کسب‌شده ورزشکاران ایرانی در این مسابقات، آن را با عملکرد ۱۰ کشور برتر دنیا مورد مقایسه قرار دهند. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به نوسانات عملکرد ایران در این مسابقات اشاره کرد، به طوری که با در نظر نگرفتن دو دوره عدم حضور ایران در این مسابقات عملکرد فاقد ثبات بوده و سینوسی شکل می باشد. رشته‌های تکواندو، دوومیدانی، جودو و کشتی از رشته‌های مدال‌آور ایران در مسابقات سیزم می باشند. در رده‌بندی کلی ایران به عنوان پانزدهمین کشور در رنکینگ مدالی قرار گرفته است. در سال‌های اخیر توجه به ورزش نیروهای مسلح کشور افزایش یافته است و شاهد برنامه‌ریزی‌های مختلف در این حیطة بوده‌ایم. در این راستا افزایش تعامل تربیت‌بدنی نیروهای مسلح با فدراسیون‌های ورزشی و برگزاری اردوهای مشترک از یک طرف و سامان یافتن ورزش نیروهای مسلح و باشگاه‌های ورزشی این نهاد از طرف دیگر، نقش پررنگی در ارتقا ورزش نظامی داشته است.

واژه‌های کلیدی: رویداد ورزشی، ارزیابی عملکرد، کاروان ورزشی، سیزم، ایران

مقدمه

رویدادهای متعددی در رشته‌های مختلف ورزشی و در سراسر جهان برگزار می‌شود که طرفداران بی‌شماری را به سوی خود جذب کرده‌اند. این رویدادهای ورزشی صحنه‌هایی برای هنرنمایی ورزشکاران نخبه هست تا بتوانند مهارت‌های خود را به نمایش بگذارند (Dolles and Soderman, 2018). همچنین این رویدادها به شهر و کشور میزبان و ورزشکاران سایر کشورهای جهان کمک می‌کند تا هویت و فرهنگ ملی خود را به تمام مردم جهان شناسانده، از سویی با موفقیت و کسب مدال، باعث ایجاد غرور ملی، انسجام و توسعه ورزشی در کشور خود گردند (Shariati Faizabadi and Sajjadi, 2011). برای اولین بار ایده برگزاری مسابقات و رویدادهای ورزشی به صورت منسجم و بین‌المللی از سوی پیردوکوبرتن^۱ مطرح شد و المپیک به عنوان یک رویداد بسیار بزرگ پایه‌ریزی شد (Atghia, 2005). بازی‌های جهانی سیزم برخلاف بازی‌های المپیک از قدمت تاریخی بالایی برخوردار نیست و کمتر از یک صده قدمت دارد. پیش از اینکه این بازی‌ها برگزار و انجام گردد، در سال ۱۹۴۸ میلادی در شهر نیس فرانسه با هدف ایجاد پیوند میان مهارت‌های نظامی و رشته‌های ورزشی مرتبط تاسیس شد. اعضا بنیانگذار سیزم ۵ کشور؛ فرانسه، هلند، بلژیک، دانمارک و لوکزامبورگ بودند. اما با عضویت آرژانتین، مصر و ۹ کشور اروپایی در سال ۱۹۵۰ و عضویت ایالات متحده آمریکا در ۱۹۵۱ این سازمان رفته رفته موقعیتی جهانی یافت. سیزم در سال ۱۹۹۵ از سوی کمیته بین‌المللی المپیک به رسمیت شناخته شد و در همین سال اولین دوره بازی‌های آرتش‌های جهان را در رم برگزار کرد. از آن زمان تا کنون بازی‌ها در ۷ دوره برگزار شده که هفتمین دوره آن در سال ۲۰۱۹ در چین برگزار شد. هم‌اکنون ۱۳۳ کشور عضو این سازمان هستند. کاروان ورزشی نظامیان جمهوری اسلامی ایران از ۷ دوره برگزار شده در ۵ دوره و در سال‌های ۱۹۹۵، ۲۰۰۷، ۲۰۱۱، ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ حضور داشته است. در مسابقات سال ۱۹۹۵ که در شهر رم ایتالیا برگزار شد ایران با دو طلا، پنج نقره، سه برنز و با مجموع ده مدال در جایگاه پانزدهم قرار گرفت. بعد از آن ایران در دو دوره پی‌درپی یعنی در سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳ در مسابقات حضور نیافت. دومین حضور ایران در این مسابقات در سال ۲۰۰۷ بود که با بدترین عملکرد همراه شد، این مسابقات در شهر حیدرآباد هند برگزار شد و کاروان جمهوری اسلامی ایران با کسب دو نقره و دو برنز به جایگاهی بهتر از سی و دومی دست نیافت. کاروان ورزشی ایران در حضور سوم خود در این مسابقات بهترین نتیجه را از لحاظ ارزش مدالی به ثبت رسانده است، شهر ریو برزیل در سال ۲۰۱۱ میزبان مسابقات سیزم بود و ایران در سومین حضور خود با کسب پنج طلا، سه نقره، چهار برنز و در مجموع ۱۲ مدال در جدول رنکینگ مدالی به مقام یازدهم رسید. در ششمین دوره برگزار شده نیز که شهر میونگ‌یانگ کره جنوبی در سال ۲۰۱۵ میزبان بود، کاروان ورزشی نظامیان ایران بهترین عملکرد را به لحاظ تعداد مدال کسب کرده‌اند. آنها در این مسابقات سه طلا، ده نقره، پانزده برنز و در مجموع ۲۸ مدال کسب کردند و جایگاه پانزدهم را به دست آوردند. در آخرین دوره برگزار شده نیز که در سال ۲۰۱۹ و به میزبانی ووهان چین بود کاروان ایران با کسب ۴ طلا، ۲ نقره و ۵ برنز در رده چهاردهم جدول رده‌بندی قرار گرفت. در طی پنج دوره حضور، کاروان ورزشی نظامیان ایران در این مسابقات ۱۴ طلا، ۲۲ نقره و ۲۷ برنز و در مجموع ۶۳ مدال کسب کرده است و در جایگاه هجدهم قرار دارد.

توجه علمی به عملکرد ملی ورزشی در دهه ۱۹۷۰، با ظهور مطالعات و بررسی سوابق اجتماعی و اقتصادی موفقیت در بازی‌های المپیک آغاز شد (Gelade and Dobson, 2017). پس از یک وقفه در چند دهه اخیر، محققان به پیش‌بینی برندگان مدالهای المپیک پرداختند (Condon, Golden and Wasil, 2009؛ Tchra and Pershin, 2013؛ Churilov and Flitman, 2016). این مطالعات به طور کلی نشان داده‌اند که اندازه جمعیت و ثروت یک کشور عوامل اصلی در کسب موفقیت و مدال هستند. تحقیقات انجام شده در سطح بین‌المللی عوامل موثر بر عملکرد ورزشی را شناسایی کرده‌اند که از جمله این عوامل می‌توان به عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، میزان جمعیت یک کشور، وضعیت آب و هوایی، حق میزبانی، وضعیت آموزش و بهداشت اشاره کرد (Hoffmann and Ramasamy, 2012 & Luiz and Fadal, 2020).

در مطالعه‌ای (Asgari and Eidi, 2012)، به بررسی عملکرد ایران در بازی‌های المپیک تابستانی در مقایسه با رقبای آسیایی پرداختند. از مهم‌ترین یافته‌های این پژوهش می‌توان به نوسانات عملکرد ایران در بازی‌های المپیک در مقایسه با سایر رقبای اشاره کرد، به طوری که نمودار عملکرد ایران سینوسی شکل و فاقد ثبات بوده است. همچنین ایران با میانگین وزنی ۳۱/۰۷ به

فتحي و همكاران : بررسی تطبیقی عملکرد کاروان ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در مسابقات ورزشی ۳

عنوان پنجمین کشور قدرتمند آسیا بعد از چین، ژاپن، کره جنوبی و قزاقستان مطرح است. در همین راستا، Eidiipour, Eidi, (2015) و Abbasi, Sori and Nazari به تحلیل و ارزیابی عملکرد ایران در بازی‌های پارالمپیک معمولان پرداختند. نتایج تحقیق نشان داد که عملکرد ایران در این بازی‌ها تقریباً مطلوب و با جهش‌های بالا و پایینی همراه بوده است. همچنین Eidi and Asgari (2014) به ارزیابی و تحلیل عملکرد ایران در بازی‌های آسیایی در مقایسه با سایر رقبا پرداختند. نتایج نشان داد، نوسانات عملکرد ایران در بازی‌های آسیایی در مقایسه با سایر رقبا سینوسی شکل و فاقد ثبات است. همچنین بین مجموع مدال‌ها و مدال‌های طلای کسب شده ایران در بازی‌های آسیایی قبل و بعد انقلاب تفاوت معناداری وجود ندارد. ایران با میانگین وزنی ۵/۲۳ به عنوان پنجمین کشور قدرتمند در بازی‌های آسیایی بعد از ژاپن، کره جنوبی، چین و قزاقستان می‌باشد. در تحقیقی دیگر Bahrami and Asgari (2014) ارتباط عملکرد کشورها در رویدادهای چند ورزشی با عملکرد آنها در بازی‌های المپیک را مورد بررسی قرار دادند. نتایج حاکی از آن بود که ارتباط مثبت بین تعداد مدال‌های طلا، نقره و برنز و مجموع مدال‌های کسب شده در بازی‌های المپیک پیشین با تعداد مدال طلا، نقره، برنز و مجموع مدال‌های کسب شده در بازی‌های المپیک آتی وجود دارد. در پژوهشی Eidi and et al (2014) به ارزیابی و تحلیل عملکرد ورزشکاران ایران در بازی‌های المپیک تابستانی (لندن تا لندن) پرداختند. نتایج نشان داد، با توجه به میانگین رتبه به دست آمده عملکرد ورزشکاران در رشته‌های تکواندو، کشتی و وزنه‌برداری در رتبه‌های اول تا سوم قرار داشت و بین مجموع مدال‌های کسب شده با تعداد ورزشکاران شرکت‌کننده رابطه معناداری وجود داشت. شناسایی دلایل موفقیت و عدم موفقیت کشورها در بازی‌های المپیک عنوان تحقیق Askarian and Dokhtbagher (2016) بود. نتایج حاکی از این بود که اندازه کاروان، جمعیت کشورها و امید به زندگی در تعامل با هم بر عملکرد کشورها موثر بودند. مهم‌ترین یافته‌های پژوهش Asgari, Pirjamadi and Eidi (2016) حاکی از این بود که رابطه مثبت و معناداری بین مجموع مدال‌ها و تعداد کشتی‌گیران (فرنگی و آزاد) وجود دارد. بین تعداد مدال‌های طلای کسب شده در این دو رشته تفاوت معناداری است. در قبل و بعد انقلاب در هر دو رشته تفاوت معنادار وجود ندارد.

نتایج تحقیقات Hilvoord, Elling and Stokvis (2020) نشان داد که زمانبندی صحیح اردوهای کریکت و برگزاری آن در اقامتگاه‌هایی با آب و هوای مساعد و شرایط مناسب، استفاده از کمیته‌های پژوهشی در این زمینه و تخصیص بودجه بیشتر به این رشته از مهم‌ترین عوامل تاثیرگذار بر موفقیت کریکت هستند. همچنین De Bosscher, Deknop, Vanbottenburg, Shibli and Bingham (2020) طی پژوهشی نشان دادند که حمایت مالی، افزایش میزان شرکت ورزشکاران در رقابت‌های ملی و بین‌المللی، رشد پژوهش‌های علمی در رشته‌های ورزشی و حمایت و تضمین شغلی قهرمانان را از مهم‌ترین عوامل موفقیت ورزش‌های بین‌المللی دانستند.

به نظر می‌رسد که جنبش سیزم، در حال رشد و گسترده‌تری در سراسر جهان است و روز به روز بر ارزش این رقابت‌ها افزوده می‌شود. البته، گرایش کشورها به سمت سیزم، تنها به خاطر رقابت‌های جذاب ورزشی آن نیست؛ بلکه جنبش سیزم دارای فلسفه و سنت‌هایی است که مورد قبول بیشتر ملت‌های جهان می‌باشد. حال با توجه به نقش سیزم در ورزش کنونی جهان و اهمیت فراوان این بازی‌ها برای جوامع مختلف از جمله کشور عزیزمان ایران و نیز تاکید بزرگان دینی ما بر ورزش کردن، این مسئله مطرح است که آیا ورزشکاران ایرانی در بازی‌های سیزم نتایج درخور شایسته‌ای را به دست آورده‌اند یا خیر؟ و این عملکرد و نتایج در مقایسه با سایر رقبا در چه سطحی قرار دارد؟

باتوجه به اهمیت مبحث سیزم، پژوهشگران این پژوهش به چند دلیل دست به انجام چنین پژوهشی زده‌اند که عبارتند از: بی‌توجهی نسبت به مساله تاریخ سیزم در کشور، کمبود متون، کتب و پژوهش‌های تاریخی در عرصه ورزش کشور و به ویژه در زمینه حضور ورزشکاران ایرانی در بازی‌های سیزم و لزوم ثبت وقایع و تحولات ورزشی کشور به صورت مدرن برای نسل‌های آتی. گردآوری اطلاعات مربوط به حضور و نتایج ایران در بازی‌های سیزم می‌تواند به عنوان یک منبع علمی و قابل استناد، مورد استفاده صاحب‌نظران، دانشجویان و ورزشکاران علاقمند به این زمینه قرار گیرد. از سوی دیگر، با بررسی نتایج ایران در این بازی‌ها، رشته‌های موفق و مدال‌آور شناسایی شده که می‌تواند در جهت بهبود وضعیت کاروان ایران و مشخص شدن نقاط لازم برای سرمایه‌گذاری بیشتر برای توسعه و تقویت این رشته‌ها مورد استفاده قرار گیرد؛ بنابراین، این پژوهش با هدف ارزیابی عملکرد حضور ایران در بازی‌های سیزم در مقایسه با رقبای دیگر انجام می‌شود.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش، توصیفی - تحلیلی بوده و از نوع گذشته‌نگر می‌باشد. در این پژوهش داده‌ها به صورت کتابخانه‌ای از کتاب‌ها، مقالات پژوهشی و سایت‌های معتبر جمع‌آوری شده‌اند. جامعه آماری این پژوهش، کشورهای مدال‌آور در رنکینگ کلی بودند و با توجه به اینکه این مطالعه دارای هدف خاصی می‌باشد، از نمونه‌گیری هدفدار جهت انتخاب نمونه‌های آماری استفاده شده است؛ لذا ۱۰ کشور برتر از لحاظ ارزش مدالی و ایران به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. با این شرایط کشورهای روسیه، چین، ایتالیا، برزیل، کره جنوبی، لهستان، فرانسه، آلمان، کره شمالی و اکراین به عنوان ده کشور برتر و ایران نیز که در جایگاه هجدهم قرار داشت به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (جدول و نمودارها در محیط ورد و اکسل) استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

همان‌گونه که در جدول ۱ مشاهده می‌شود، ایران از ۷ دوره برگزار شده بازی‌های سیزم، در ۵ دوره شرکت کرده است و در مجموع موفق به کسب ۶۳ مدال رنگارنگ (۱۴ طلا، ۲۲ نقره و ۲۷ برنز) شده است. بهترین و بدترین عملکرد ایران در بازی‌های سیزم از نظر رتبه، به ترتیب مربوط به ۲۰۱۱ ریو (رتبه ۱۱) و ۲۰۰۷ هند (رتبه ۳۲) می‌شود. از طرف دیگر، از نظر ارزش مدال، بهترین عملکرد مربوط به بازی‌های ۲۰۱۱ ریو (۵ طلا، ۳ نقره و ۴ برنز) و از نظر تعداد مدال، بهترین عملکرد مربوط به بازی‌های ۲۰۱۵ میونگ‌یانگ (۳ طلا، ۱۰ نقره و ۱۵ برنز) می‌باشد.

جدول ۱. مدال‌های کسب شده و رتبه‌های ایران در بازی‌های سیزم

رتبه	مدال‌های کسب شده			دوره	ردیف
	مجموع	برنز	نقره		
۱۵	۱۰	۳	۵	۲	۱ ۱۹۹۵ رم
-	-	-	-	-	۲ ۱۹۹۹ زاگرب
-	-	-	-	-	۳ ۲۰۰۳ کاتانیا
۳۲	۴	۲	۲	۰	۴ ۲۰۰۷ حیدرآباد
۱۱	۱۲	۴	۳	۵	۵ ۲۰۱۱ ریو
۱۵	۲۸	۱۵	۱۰	۳	۶ ۲۰۱۵ میونگ‌یانگ
۱۴	۱۱	۵	۲	۴	۷ ۲۰۱۹ ووهان

- عدم حضور ایران در مسابقات ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳

جداول ۲، ۳ و ۴ رشته‌های ورزشی مدال‌آور و جنسیت ورزشکاران مدال‌آور را در مسابقات سال‌های ۲۰۱۱ ریو، ۲۰۱۵ میونگ‌یانگ و ۲۰۱۹ ووهان را نشان می‌دهد.

جدول ۲. مدال‌های کسب شده ایران در سال ۲۰۱۱ بر اساس جنسیت و رشته ورزشی

رشته ورزشی	تکواندو	دو و میدانی	جودو
جنسیت مرد	۸	۲	۲
جنسیت زن	۰	۰	۰

جدول ۳. مدال‌های کسب شده ایران در سال ۲۰۱۵ بر اساس جنسیت و رشته ورزشی

رشته ورزشی	تکواندو	دو و میدانی	جودو	دوچرخه‌سواری	کشتی
جنسیت مرد	۶	۳	۲	۲	۱۲
جنسیت زن	۳	۰	۰	۰	۰

جدول ۴. مدال‌های کسب شده ایران در سال ۲۰۱۹ بر اساس جنسیت و رشته ورزشی

رشته ورزشی	تکواندو	دو و میدانی	کشتی
جنسیت مرد	۴	۲	۵
جنسیت زن	۰	۰	۰

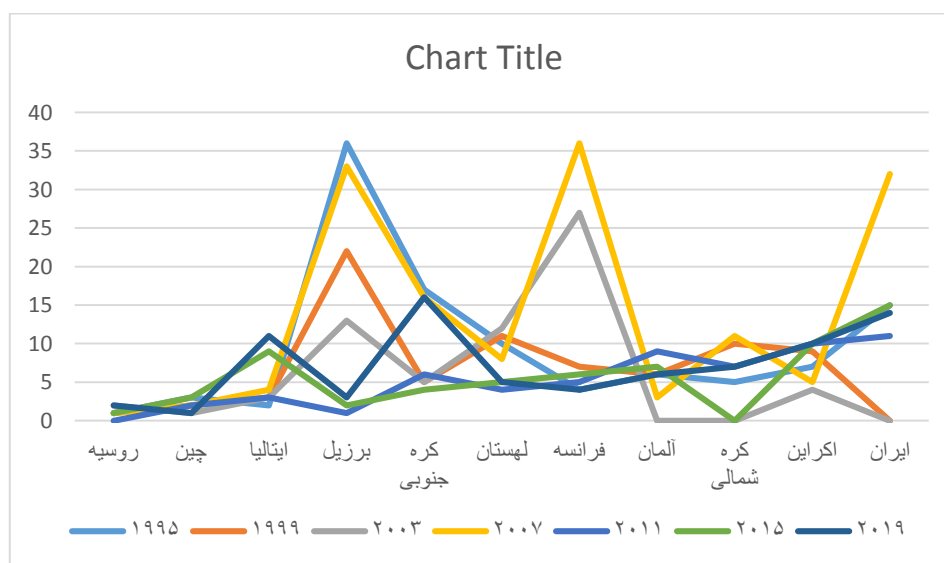
فتحي و همكاران: بررسي تطبيقي عملکرد كاروان ورزشي نيروهاي مسلح جمهوري اسلامي ايران در مسابقات ورزشي ۵

مطابق جداول ۲، ۳ و ۴ كاروان اعزامي ايران به بازي‌هاي سيزم در سال‌هاي ۲۰۱۱، ۲۰۱۵ و ۲۰۱۹ تنها در پنج رشته ورزشي موفق به كسب مدال شده‌اند. در بين اين ۴ رشته ورزشي، رشته تكاندو با كسب ۲۱ مدال (۱۸ مدال توسط آقايمان و ۳ مدال توسط بانوان) بهترين عملکرد را داشته و رشته‌هاي كشتي، دووميداني، جودو و دوچرخه‌سواري در رده‌هاي بعدي قرار دارند. لازم به ذكر است كه در بين رشته‌هاي ورزشي مدال‌آور فقط رشته تكاندو موفق به كسب مدال در بخش بانوان شده است.

با توجه به نتايج جدول ۵، در بين ۱۰ کشور برتر رنکینگ مدالی کشورهای چین، ایتالیا، برزیل، کره جنوبی، لهستان، فرانسه و اکراین در تمامی ۷ دوره برگزار شده از مسابقات سيزم حضور داشته‌اند. کشورهای روسیه، آلمان و کره شمالي نیز در ۶ دوره حضور داشته‌اند ولی ايران در ۵ دوره حضور داشته است. کشور روسیه با میانگین وزنی ۱/۳۳ بهترين عملکرد را از خود به جا گذاشته است و پس از آن کشورهای چین (۲)، ایتالیا (۵)، آلمان (۵/۲۸)، کره شمالي (۶/۶۶)، اکراین و لهستان (۷/۸۵)، کره جنوبی (۹/۸۵)، فرانسه (۱۲/۸۵) و برزیل (۱۵/۷۱) در رده‌هاي بعدي قرار دارند. ايران نیز با میانگین وزنی ۱۷/۴ نسبت به ۱۰ کشور برتر اين مسابقات عملکرد ضعيف‌تری از خود به جا گذاشته است.

جدول ۵. رتبه و میانگین وزنی ۱۰ کشور برتر و ايران در بازي‌هاي سيزم

ردیف	دوره	روسیه	چین	ایتالیا	برزیل	کره- جنوبی	لهستان	فرانسه	آلمان	کره- شمالي	اکراین	ایران
۱	۱۹۹۵	۱	۳	۲	۳۶	۱۷	۱۰	۴	۶	۵	۷	۱۵
۲	۱۹۹۹	۱	۲	۳	۲۲	۵	۱۲	۷	۶	۱۰	۹	-
۳	۲۰۰۳	۲	۱	۳	۱۳	۵	۱۱	۲۷	-	۰	۴	-
۴	۲۰۰۷	۱	۲	۴	۳۳	۱۶	۸	۳۶	۳	۱۱	۵	۳۲
۵	۲۰۱۱	-	۲	۳	۱	۶	۴	۵	۹	۷	۱۰	۱۱
۶	۲۰۱۵	۱	۳	۹	۲	۴	۵	۶	۷	-	۱۰	۱۵
۷	۲۰۱۹	۲	۱	۱۱	۳	۱۶	۵	۴	۶	۷	۱۰	۱۴
	-	۱/۳۳	۲	۵	۱۵/۷۱	۹/۸۵	۷/۸۵	۱۲/۸۵	۵/۲۸	۶/۶۶	۷/۸۵	۱۷/۴
												میانگین وزنی

شکل ۱. روند عملکرد ايران و رقبای برتر جهانی در بر اساس رتبه‌بندی

در شکل ۱، عملکرد کشورها بر مبنای رتبه‌هاي کسب‌شده در بازي‌هاي سيزم مورد بررسي قرار گرفت. در اين شکل مشخص است كه روند عملکردی ايران در مسابقات سيزم بر اساس رتبه‌بندی روندی ثابت نبوده و با فراز و فرودهاي زيادی همراه بوده

است. به طوری که بدون در نظر گرفتن دوره‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳ که ایران در این مسابقات حضور نداشته، روند سینوسی را از خود به جا گذاشته است. روند عملکرد برزیل و فرانسه در این مسابقات بیشترین تغییر و روند عملکرد روسیه، چین و آلمان کمترین تغییر داشته است.

جدول ۶ عملکرد کشورهای میزبان این مسابقات را در ۷ دوره برگزار شده نشان می‌دهد.

جدول ۶: عملکرد کشورهای میزبان بازی‌های سیزم

ردیف	دوره	میزبان	ایتالیا	کرواسی	هند	برزیل	کره جنوبی	چین
۱	۱۹۹۵	ایتالیا	۲	۴۳	-	۳۶	۱۷	۳
۲	۱۹۹۹	کرواسی	۳	۴	-	۲۲	۵	۲
۳	۲۰۰۳	ایتالیا	۳	صفر	صفر	۱۳	۵	۱
۴	۲۰۰۷	هند	۴	-	۲۰	۳۳	۱۶	۲
۵	۲۰۱۱	برزیل	۳	۳۷	۴۷	۱	۶	۲
۶	۲۰۱۵	کره جنوبی	۹	۳۷	۴۱	۲	۴	۳
۷	۲۰۱۹	چین	۱۱	صفر	۲۷	۳	۱۶	۱

همان‌طور که در جدول ۶ نمایان است عملکرد کشورهای میزبان بازی‌های جهانی سیزم از نظر کسب مدال و رتبه در دوره‌ای که میزبان بازی‌ها بوده‌اند با سایر دوره‌هایی که در بازی‌ها شرکت کرده‌اند بخصوص برای کشورهای کرواسی، هند و برزیل اختلاف قابل توجهی وجود دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

همان‌طور که در شکل ۱ قابل مشاهده است، کشورهای روسیه، چین و آلمان کمترین نوسان را براساس رتبه در جدول رده‌بندی مسابقات داشته‌اند. پس از آن اکران، ایتالیا، کره شمالی و کره جنوبی در این حیطة قرار می‌گیرند. جمهوری اسلامی ایران نیز روند نامشخصی را طی نموده است و همواره با فراز و فرود همراه بوده است. نتایج به‌دست آمده با نتایج (Asgari and Eidi, 2012) هم‌سو نیست. البته تحقیق مذکور در ارتباط با بازی‌های آسیایی صورت گرفته‌است با این حال ایران در بازی‌های سیزم علی‌رغم نوسان در نتایج ثبات بهتری داشته‌است. هم‌چنین در این مسابقات برخلاف بازی‌های المپیک ایران در جایگاه پایین‌تری نسبت به کره شمالی و اکران قرار دارد. مطمئناً عواملی در این نوسانات عملکردی سهیم هستند که باید به وسیله مسئولین مورد توجه قرار گیرند. یکی از عواملی که موجب چنین نوساناتی می‌شود، احتمالاً عدم وجود سیستم کشف و پرورش سازماندهی شده‌است. به‌طوری که در یک دوره به‌دلیل عدم وجود سیستم استعدادیابی مطلوب، استعدادهای نخبه به مسابقات اعزام نمی‌شوند و منجر به عملکرد نامطلوب کاروان ورزشی اعزامی می‌شود. مطمئناً، اگر یک سیستم استعدادیابی واحد و یکپارچه وجود داشته باشد، این سیستم به‌صورت خودکار هر ساله تعدادی ورزشکار نخبه را به تیم‌های ملی معرفی می‌کند. با این حال، ما شاهد این هستیم که در یک دوره از المپیک، شانس کسب مدال زیادی توسط ورزشکاران داریم و در دوره دیگر چنین چیزی مشاهده نمی‌شود. سیستمی که این استعدادها را حمایت می‌کند نیز معیوب است. به طوری که ورزشکاران ما کمتر در چند دوره مدال می‌گیرند و تنها با یک بار کسب مدال در یک دوره، به کلی از صحنه رقابت‌های داخلی و بین‌المللی حذف می‌شوند. عملکرد ورزشی سایر کشورهای رقبای ایران به غیر از برزیل و فرانسه از ثبات بیشتری برخوردار است و دامنه تغییرات عملکرد آنها بسیار کمتر از ایران است به عنوان مثال کشورهای روسیه و چین به جز یک دوره عدم حضور روسیه در سال ۲۰۱۱ همیشه در بین سه کشور برتر بودند. آنها این عملکرد را مدیون سیستم استعدادیابی نظام‌مند خود می‌باشند؛ زیرا یکی از موثرترین و نظام‌مندترین سیستم‌های انتخاب و پرورش استعدادها در هر یک از رده‌های سنی جوانان را در جهان دارند. ایران نیز باید با الگوبرداری از این سیستم‌های استعدادیابی، ورزشکاران نخبه را عازم مسابقات سیزم کند.

فتحي و همكاران: بررسي تطبيقي عملکرد كاروان ورزشي نيروهاي مسلح جمهوري اسلامي ايران در مسابقات ورزشي ۷

تاکنون ۷ دوره از مسابقات سيزم برگزار شده است. بعضی از کشورهای مورد مطالعه ما در این تحقيق به دلایل مختلفی در دوره‌هایی شرکت نکرده‌اند (روسیه در سال ۲۰۱۱، آلمان در سال ۲۰۰۳، کره‌شمالی در سال ۲۰۱۵ و ایران در سال ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳). در میان این کشورها روسیه که ۶ دوره از ۷ دوره برگزار شده حضور داشته، با کسب چهار مقام اولی و دو عنوان دومی بهترین عملکرد را از خود به‌جا گذاشته است. چین نیز که در تمامی ادوار برگزار شده حضور داشته است با دو عنوان اولی و سه عنوان دومی و دو عنوان سومی حضوری باثبات و یکنواخت در این مسابقات داشته است. ایران در پنج دوره حضور داشته است با این حال بهترین نتیجه ایران رتبه یازدهم در مسابقات ۲۰۱۱ برزیل است. همچنین ایران از لحاظ میانگین وزنی مدال‌ها، با میانگین ۱۷/۴۰ نسبت به تمامی رقبای برتر خود عملکرد ضعیف‌تری داشته است. همچنین ایران از لحاظ ارزش و نوع مدال بعد از کشورهای روسیه، چین، ایتالیا، برزیل، کره جنوبی، لهستان، فرانسه، آلمان، کره‌شمالی و اکراین که به ترتیب اول تا دهم رنکینگ هستند، در جایگاه پانزدهم قرار دارد. می‌توان اظهار داشت که کشورهایی مانند برزیل و فرانسه به دلیل کسب نتایج بسیار ضعیف در چند دوره میانگین وزنی ضعیف‌تری از خود به‌جا گذاشته‌اند. عدم حضور ایران در دو دوره و در سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳ باعث ایجاد وقفه‌ای طولانی و دوری ۱۲ ساله ایران از مسابقات سيزم شده است که می‌تواند به‌عنوان یکی از دلایل عدم کسب نتایج مطلوب باشد.

به‌منظور درک بهتر از مدال‌های کسب‌شده توسط کاروان‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، این مدال‌ها براساس نوع ورزش و جنسیت ورزشکاران مورد بررسی قرار گرفتند. باتوجه به اینکه اطلاعات مورد نیاز در مورد تفکیک مدال‌های کسب براساس نوع ورزش تنها در سه دوره آخر مسابقات موجود بود، تحلیل‌ها در جداول ۲، ۳ و ۴ براساس نتایج و آمار این سه دوره صورت گرفته است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که کاروان‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در مسابقات فردی نتایج بهتری کسب می‌نمایند. همچنین این مدال‌ها در رشته‌های ورزشی محدودی برای ایران به‌دست آمد است که شامل تکواندو، کشتی، جودو، دو و میدانی، دوچرخه‌سواری و والیبال بوده است. لازم به ذکر است تحقیقات Eidiipour and et al (2015) & Eidi and et al (2014) نیز به نتایج مشابهی در مطالعات خود پیرامون المپیک و پارالمپیک دست یافته‌اند. با وجود اینکه کسب مدال در رشته‌های گوناگون ارزش یکسانی برای کاروان‌های ورزشی دارد ولی سرمایه‌گذاری روی ورزش‌های پر مدال سرمایه‌گذاری بهینه‌تری می‌باشد زیرا با تعداد ورزشکار کمتر جایگاه مناسب‌تری در جدول نهایی کسب مدال فراهم می‌شود. از آنجا که ورزش‌های کشتی و تکواندو در سال‌های اخیر جزو ورزش‌های پر مدال ایران در رویدادهای مختلف بوده و نقطه قوت کاروان‌های ورزشی مانند نیروهای مسلح محسوب می‌شود. به‌ویژه اینکه بانوان تکواندو کار ایران نیز در سال‌های اخیر در سطوح بین‌المللی به موفقیت‌های چشم‌گیری دست یافته‌اند هم‌چنان که در آوردگاه بین‌المللی کیمیا علیزاده توانست اولین مدال المپیک بانوان را به‌دست آورد. با این حال رشته‌های پر مدال دیگر مانند تیراندازی، شمشیربازی و شنا جایگاهی در مدال‌های کسب شده ایران ندارند. به نظر می‌رسد، سرمایه‌گذاری روی رشته‌های ورزشی مذکور به ویژه تیراندازی که امکان حضور بانوان را فراهم می‌نماید، می‌تواند با ارتقای جایگاه کشورمان در جدول مدال‌ها کمک نماید. در این راستا Damask (2016) بیان کرد که کشورهای برتر المپیک هم‌چون آمریکا، چین و روسیه علاوه بر اعزام ورزشکار بیشتر به بازی‌ها در رشته‌های پرمدال مانند شنا، تیراندازی، ژیمناستیک و دو و میدانی بیشترین مدال‌ها را کسب می‌نمایند. بر اساس جدول‌های ۲، ۳ و ۴ به نظر می‌رسد که ایران تنها بر چند رشته ورزشی برای کسب مدال در مسابقات سيزم سرمایه‌گذاری کرده است و این در حالی است که مدال‌های رشته‌های ورزشی مدال‌آوری همچون شنا، چتر نجات و شمشیربازی از دسترس ایران خارج هستند. بسیاری از کشورها تنها با تاکید بر یکی از این رشته‌های مدال‌آور توانسته‌اند جایگاه مناسبی را به خود اختصاص دهند. مزیت دیگر این رشته‌ها این است که یک ورزشکار در رشته‌های مدال‌آور (از جمله شنا) می‌تواند چندین مدال برای کشورش کسب کند.

همانطور که در جدول ۱ مشاهده می‌گردد، روند کسب طلا به‌صورت سینوسی بوده است به‌طوری که یک سال با افزایش و دوره بعد با کاهش همراه بوده است. با این حال روند کسب مدال‌های نقره و برنز از نظم بیشتری برخوردار بوده و به‌غیر از اولین دوره همواره روند صعودی را طی نموده است. باتوجه به اینکه رتبه کشورها در جدول نهایی کسب مدال بازتاب‌کننده مناسبی از عملکرد آن در مسابقات نمی‌باشد. مدال‌های کسب‌شده مورد ارزش‌گذاری قرار گرفتند بر این اساس ارزش مدال‌های کسب شده در هر دوره محاسبه می‌گردد. از لحاظ مجموع تعداد مدال و ارزش مدال‌ها کاروان نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در دومین دوره حضور خود با افت نسبی همراه بوده است و پس از آن روند صعودی را در پیش گرفته است از این رو بر اساس ارزش مدال‌ها

عملکرد کشورمان به ترتیب مطلوبیت ۲۰۱۵، ۲۰۱۱، ۲۰۱۹، ۱۹۹۵ و ۲۰۰۷ می‌باشد همین روند در مورد بررسی عملکرد براساس مجموع مدال‌ها نیز به چشم می‌خورد.

از بعد کسب نتایج سینوسی کاروان‌های ورزشی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران نتایج این تحقیق با نتایج به‌دست آمده در تحقیقات (Asgari and Eidi (2012); Eidiipour and et al (2015) & Eidi and et al (2014) هم‌خوانی دارد به‌طوری که محققان مذکور این روند سینوسی را در مسابقات المپیک، بازی‌های آسیایی و مسابقات پارالمپیک نیز برای کاروان‌های اعزامی ایران به‌دست آورده‌اند این موضوع نشان‌دهنده یک برنامه استراتژیک و راهبردی با چشم‌انداز بلندمدت برای ورزش کشور می‌باشد در نتیجه با عوض شدن مسئولین و مدیران، اهداف و برنامه‌های جدید در دستور کار قرار می‌گیرد و روند مشخص مدیریتی و ساختاری پیگیری نمی‌شود با این حال، روند کسب مدال از دیدگاه تعداد مدال در ادوار اخیر مسابقات سیزم همواره به‌صورت صعودی بوده است که نشان‌دهنده افزایش اهمیت این مسابقات در داخل و برنامه‌ریزی مناسب در این حیطة بوده‌است به‌ویژه کسب کرسی ریاست سیزم آسیا توسط ایران میزان اهمیت و رشد ورزش نظامیان را در داخل کشور نشان می‌دهد.

براساس یافته‌های تحقیق می‌توان به جرات ادعا نمود که ورزشکاران نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران جایگاه مناسبی در مسابقات تابستانی نظامیان جهان دارند و در مجموع تمامی ادوار این مسابقات با وجود عدم حضور در دو دوره بازی‌ها، بین ۱۵ کشور برتر این مسابقات جای دارند. این شرایط در بین سایر کشورهای آسیایی عضو سیزم نیز به مراتب مناسب‌تر بوده و ایران جایگاه چهارم را در بین کشورها کسب نموده است. این موضوع در شرایطی است که به دلیل محدودیت حضور بانوان در برخی مسابقات امکان کسب مدال برای کاروان ورزشی کاهش یافته‌است. همچنین در طی دوره‌های اخیر وضعیت تعداد مدال‌های کسب‌شده رو به افزایش بوده‌است که نشان‌دهنده برنامه‌ریزی مناسب در سال‌های اخیر می‌باشد. به‌طور کلی موفقیت در رویدادهای ورزشی بزرگ به عوامل بسیاری بستگی دارد که می‌توان با شناسایی و برنامه‌ریزی به ارتقای جایگاه فعلی کمک شایانی نمود. یکی از مهم‌ترین این عوامل، میزبانی مسابقات می‌باشد زیرا کشورهای میزبان به دلیل حضور ورزشکار بیشتر رشد قابل توجهی در جدول مدال‌ها داشته‌اند (جدول ۶). برای نمونه می‌توان به نتایج کرواسی، هند و برزیل اشاره کرد که اختلاف قابل توجهی مابین رتبه آنها در دوره میزبانی با سایر دوره‌ها وجود دارد. نتایج این تحقیق با نتایج تحقیق Goldman (2019) هم‌خوانی دارد. تحقیق مذکور با بررسی امتیاز میزبانی در لیگ حرفه‌ای هاکی آمریکا نشان داد که تفاوت معناداری بین بردها در بازی‌های داخل و خارج از خانه وجود دارد. می‌توان اینگونه عنوان کرد که کشورها با درخواست میزبانی و کسب امتیاز میزبانی بازی‌ها، علاوه بر توسعه جنبه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، زیست‌محیطی، گردشگری و روانی می‌توانند از عملکرد بالاتر کاروان ورزشی کشور خود نیز بهره‌مند گردند. به‌نظر می‌رسد برخی از کشورها با تعدد میزبانی‌هایی که در رویدادها داشته‌اند (کره جنوبی، چین، برزیل، قطر و ژاپن)، نه تنها زمینه را برای کسب رویدادهای مشابه فراهم می‌کنند، بلکه خود را به‌عنوان قطب‌های برتر این بازی‌های مطرح کرده‌اند. از طرف دیگر، برگزاری چنین رویدادهایی نیاز به حمایت جدی دولت‌ها، وجود زیرساخت‌های متعدد ورزشی و غیرورزشی و مدیریت قدرتمند ورزش در سطح راهبردی دارد و در سایه برنامه‌ریزی بلندمدت می‌تواند محقق گردد. همچنین عواملی از قبیل مدت نهادینه‌شدن سیزم در کشورهای عضو، توسعه ورزش همگانی در کشورها، تعداد ورزشکاران حاضر در بازی‌ها از جمله عوامل موثر در موفقیت کشورها از بعد ورزشی می‌باشد.

در سال‌های اخیر توجه به ورزش نیروهای مسلح کشور افزایش یافته‌است و شاهد برنامه‌ریزی مختلف در این حیطة بوده‌ایم. در این راستا افزایش تعامل تربیت‌بدنی نیروهای مسلح با فدراسیون‌های ورزشی و برگزاری اردوهای مشترک از یک طرف و سامان یافتن ورزش نیروهای مسلح و باشگاه‌های ورزشی این نهاد از طرف دیگر، نقش پررنگی در ارتقا ورزش نظامی داشته است. در بعد داخلی تاکید مقام معظم رهبری بر اهمیت ورزش نظامیان و تشویق آنها به پیشرفت و توسعه آن نیز راه‌گشای توسعه ورزش نیروهای مسلح بوده و منجر به افزایش روحیه، عزم و تلاش ورزشکاران و متولیان این امر شده است. همچنین افزایش سهم مشارکت ایران در سطح بین‌المللی نیز کمک بزرگی به این موضوع کرده‌است. در این زمینه می‌توان به حضور فعال نمایندگان جمهوری اسلامی ایران در مجامع مختلف عمومی، همایش‌ها و کنگره‌های سیزم، تصدی پست ریاست سیزم آسیا و اخذ میزبانی مسابقات بین‌المللی در سال‌های اخیر اشاره نمود.

منابع

- Asgari, Bahman; Eidi, Hamed. (2012). Estimation of life expectancy and its relationship with social factors affecting health in urban population of different regions of Tehran. *Journal of Medicine*, 8 (2): 25-40. (Persian)
- Asgari, Bahman; Pirjamadi, Nahid; Eidi, Hossein. (2016). Analysis of the presence of Iran's ship in the Olympic Games: from London to London. *Sport Management Studies*, 28: 167-180. (Persian)
- Askarian, Fariba; Dokhtbagher, Nasser. (2016). Identifying the reasons for the success and failure of countries in the Olympic Games. *organizational behavior management studies in sport*, 2 (consecutive 6): 11-18. (Persian)
- Atghia, Nahid. (2005). Management of competitions and sports events. Alzahra University Press, Tehran, 15. (Persian)
- Bahrami, Shahab; Asgari, Bahman. (2014). Relationship between the performance of countries in multi-sporty events with their performance in the Olympic Games. *studies of principles management in sports*, 1 (3): 45-55. (Persian)
- Churilov, L., & A. M. Flitman. (2016). Towards Fair Ranking of Olympics Achievements: The Case of Sydney 2000. *Computers & Operations Research*, 33: 2057-2082.
- Condon, E. M., B. L. Golden, & E. A. Wasil. (2009). Predicting the Success of Nations at the Summer Olympics Using Neural Networks. *Computers and Operations Research*, 26: 1243-1265.
- Damask, L. (2016). Olympic medal as fruits of comparison. *Journal of Experimental Psychology*, 12: 166-178.
- De Bosscher, V., Deknop, P., Vanbottenburg, M., Shibli, S., Bingham, J. (2020). Explaining international sporting success: An international comparison of elite sport systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 12: 113-136.
- Dolles, H.; Soderman, S. (2018). Mega-Sporting Events in Asia - Impacts on Society, Business and Management: An Introduction. *Asian Business and Management journal*, 7: 147-162.
- Eidi, Hossein; Abbasi, Homayoun; Nazari, Farhad; Eidiipour, Kamran; Sori, Abuzar. (2014). Evaluation and analysis of the performance of Iranian athletes in the Olympic Games (1948 London to 2012 London). *Applied Research in Sport Management*, 2 (4): 91-101. (Persian)
- Eidi, Hossein; Asgari, Bahman. (2014). Evaluation and analysis of Iranian performance in Asian games compared to other competitors, *studies in sports management*, 2 (3): 73-84. (Persian)
- Eidiipour, Kamran; Eidi, Hamed; Abbasi, Homayoun; Sori, Abuzar; Nazari, Farhad. (2015). Analysis and evaluation of the performance of Iranian athletes in Paralympic Games. *The Journal of Physiological Research and Exercise Management*, 7, (1): 85-96. (Persian)
- Gelade, Garry A, Dobson. (2017). Predicting the Comparative Strengths of National Football Teams. *Social Science Quarterly* (Blackwell Publishing Limited), 88 (1): 244-258.
- Goldman, H. J. (2019). The Home Advantage in Elite-Level Ice Hockey. Unpublished Thesis of Degree of Bachelor. Sport Science Department, University of Michigan.
- Hoffmann, R. Ging, I. Ramasamy, B. (2012). The Socio-Economic Determinants of International Soccer Performance. *Journal of Applied Economics*, 5 (2): 253.
- Hilvoord, I., Elling, A., Stokvis, R., (2020). How to influence national pride? The Olympic medal index as a unifying narrative. *International Review for the Sociology of Sport*, 45(1): 87-102.
- Luiz, J., & Fadal, R. (2020). An economic analysis of sports performance in Africa. *International Journal of Social Economics*, 38 (10): 869-883.
- Shariati Faizabadi, Mehdi; Sajjadi, Seyyed Nasrallah. (2011). Prioritizing the effective factors on the success of Iranian sports caravans in Asian games of Guangzi, the sixth International Conference on Physical Education and Sport Sciences, Tehran. (Persian)
- Tcha, M., & V. Pershin. (2013). Reconsidering Performance at the Summer Olympics and Revealed Comparative Advantage. *Journal of Sports Economics*, 4: 216-239.

The Comparative Analysis Performance Sport Convoy's Forced Armed Islamic Republic of Iran in International Military Sports Council (CISM) with other Countries

Farhad Fathi^{1*}, Ali Ghobadi², Mohammad Sivan Nouri³

1- PhD student in Sports Management, Faculty of Physical Education and Sports Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran. (Author)

2- Assistant Professor of Sports Management, Department of Physical Education and Sports Sciences, Farhangian University, Tehran, Iran.

3- Assistant Professor, Department of Sports Management, Marivan Branch, Islamic Azad University, Marivan Branch, Iran.

* farhad.fathi47@yahoo.com

Received: 2021-05-05

Accepted: 2022-10-01

Abstract

The purpose of this study was to evaluate the performance of sports convoy of military sports in the world (International Military Sports Council) compared to global competitors. The study is descriptive analytical and retrospective. Researchers have tried to describe without prejudice to the status of Iran in the International Military Sports Council's Sports and use the documentation available, rank and medals earned by Iranian athletes in the tournament, to compare their performance with the top 10 countries in the world. Results showed that taekwondo, athletics, judo and wrestling medal of Iran in the International Military Sports Council championship respectively. In the overall standings of medals was ranked as the fifteenth country. The findings of this study may be noted that Performance's Iran volatility in this tournament. So that the failure to observe the period of absence in the tournament lacked consistency and performance is sinusoidal form. In recent years the country has increased due to the exercise of the armed forces and have been different control planning in this area. In this regard the increasing interaction between physical education and sports federations of the armed forces and holding joint camps of the armed forces and sports clubs settled on the one hand and puts the other hand, the military has a strong role in the promotion of sports.

Keywords: sporting event, performance evaluation, Sports convoy, International Military Sports Council, Iran